

Poselstwo jedenaste

Dawid i Abigail
typami wojującego Chrystusa i wojującego kościoła

Wersety biblijne: 1 Sm 25:2–42; Ef 5:25–27; 6:10–13;
Obj 19:7–9, 11–21; Hbr 6:19; 10:19–20; 13:13.

I. Pierwsza Księga Samuela 25:1b–44 to relacja o postępowaniu Dawida wobec Nabala i Abigail:

- A. W tym rozdziale widzimy mądrość Abigail w ułagodzeniu Dawida – w. 23–31.
- B. Dawid odpowiedział na prośbę Abigail, błogosławiąc Jahwe, który wysłał ją na spotkanie z nim, a także błogosławiąc ją samą, która powstrzymała go przed rozlewem krwi i dokonaniem zemsty własną ręką – w. 32–35.
- C. Piękno i mądrość Abigail pociągnęły Dawida; po śmierci Nabala wziął on ją sobie za żonę, a ona stała się jego odpowiedniczką na wojnie – w. 36–44.

II. Dawid stanowi typ wojującego Chrystusa wśród cierpień – w. 28:

- A. Dawid stanowi typ Pana Jezusa jako człowieka przechodzącego przez cierpienia na ziemi przed swoim zmartwychwstaniem; cierpienia, przez jakie przechodził Dawid, posłużyły pokonaniu uzurpatorskich wrogów i zdobyciu dobrej ziemi, terenu pod Bożą budowlę – Ps 69:2–10.
- B. Ustanowienie Dawida przez Boga widzimy w jego wielokrotnych zwycięstwach, odniesionych nad Filistynami; jest on więc typem Chrystusa wojownika – 2 Sm 5:17–25.
- C. Ponieważ Jahwe jest Wojownikiem, który toczy bitwę dla nas i tryumfuje nad wszystkimi naszymi wrogami, jest naszym tryumfem, zwycięstwem – Wj 17:8–16.
- D. Psalm 110:5–6 objawia, że Chrystus jest nie tylko Królem i Kapłanem, lecz także Wojownikiem:
 - 1. W dniu swego gniewu, kiedy Chrystus powróci, będzie największym Zwycięzcą, który pokona wszystkie narody, zetrze królów oraz głowę wrogów i dokona sądu nad wszystkimi, którzy Mu się sprzeciwiają – w. 1–2, 5–6.
 - 2. W świetle Księgi Objawienia 19:11–14 Chrystus przy swoim powrocie będzie Tym, który walczy:
 - a. Pan nie będzie walczył sam z Antychrystem i wojskami narodów.
 - b. Chrystus przyjdzie ze swoją Oblubienicą, która będzie Jego wojskiem, i wraz z nią będzie walczył z Antychrystem i jego wojskami – w. 7–9.
- E. Wojownik Chrystus jest zwycięskim Chrystusem – J 12:31; Ef 4:8; Hbr 2:14:
 - 1. W swojej ziemskiej posłudze zwycięski Chrystus pokonał diabła i zniszczył jego dzieła – Mt 4:1–11; 1 J 3:8.
 - 2. W swoim ukrzyżowaniu zwycięski Chrystus wyrzucił precz władzę tego świata, zniszczył diabła, zrzucił z siebie zwierzch-

ności i władze oraz zniweczył śmierć – J 12:31; Mt 27:51; Hbr 2:14; Kol 2:15; 2 Tm 1:10.

3. Zmartwychwstanie zwycięskiego Chrystusa ogłasza, że odniósł On zwycięstwo nad śmiercią – 2:8.
4. W swoim wniebowstąpieniu zwycięski Chrystus „poprowadził jako jeńców tych, którzy zostali pojmani jako jeńcy”; wyzwolił nas spod uzurpatorskiej ręki szatana i zaprowadził na najwyższe miejsce we wszechświecie – Ef 2:6; 4:8.
5. Zwycięski Chrystus – walczący Generał, Wojownik – przyjdzie ze swym wojskiem, by stoczyć pod Armagedonem bój z Antychrysem i podległymi mu królami oraz ich wojskami – Obj 19:11–21.

III. Abigail stanowi typ wojującego kościoła pośród cierpień – 1 Sm 25:2–42:

- A. Od dwudziestego piątego rozdziału Pierwszej Księgi Samuela Abigail była zawsze u boku Dawida wojownika i podążała za nim w wojnach, które prowadził – w. 40–42:
 1. Małżeństwo Dawida z Abigail stanowi typ kościoła, zaciągniętego jako armia do wojny – Ef 6:10–20.
 2. Abigail stanowi typ wojującego kościoła, który walczy o Boże królestwo pośród cierpień – Obj 1:9; 11:15; 12:10.
- B. Typ, jaki stanowi Abigail, obrazuje to, że potrzebujemy być jedno z Chrystusem w Jego cierpieniach – Flp 3:10; Kol 1:24; Obj 1:9:
 1. Uciski Chrystusa dzielą się na dwie kategorie: uciski służące dokonaniu odkupienia, które dopełnił sam Chrystus, i uciski służące utworzeniu i zbudowaniu kościoła, które muszą uzupełniać apostołowie i wierzący – Kol 1:24.
 2. To, że Paweł mówi o uciskach Chrystusa w związku z Bożym szafarstwem, wskazuje, iż szafarstwo to możemy realizować jedynie za sprawą cierpień – w. 25:
 - a. Jeśli pragniemy mieć udział w Bożym szafarstwie, musimy być przygotowani na cierpienia – Obj 1:9; 2 Kor 1:3–6.
 - b. Wszyscy ci, którzy uczestniczą w służbie kościoła lub w posłudze, muszą być gotowi na to, by uczestniczyć w cierpieniach szafarza; oznacza to, że musimy być chętni zapłacić każdą cenę, jaka jest niezbędna do wypełnienia naszego szafarstwa – 4:10–12; J 12:24–26.
- C. Typ, jaki stanowi Abigail, obrazuje udział kościoła wraz z Panem Jezusem w duchowej wojnie – Ef 6:10–20:
 1. Kościół jako odpowiedniczka Chrystusa, Jego oblubienica, jest objawiony w Liście do Efezjan 5:25–27; odpowiedniczka ta staje się wojownikiem w wersetach 6:10–13:
 - a. List do Efezjan 5 i 6 wypełni się w Księdze Objawienia 19.
 - b. Ogół zwycięzców staje się oblubienicą, która jest odpowiedniczką Chrystusa (w. 7–9); odpowiedniczka ta staje się Jego wojskiem, które pokona Antychrysta pod Armagedonem (w. 11–21).
 2. Nie tylko musi się wypełnić wieczny Boży zamysł oraz spełnić pragnienie Jego serca, lecz także pokonany musi zostać Boży

wróg; dlatego kościół musi być wojownikiem – Ef 1:11; 3:9–11; 6:10–12.

3. Wojna duchowa jest koniecznością, ponieważ wola szatana jest przeciwko Bożej woli – Mt 6:10; 7:21; Iz 14:12–14:
 - a. Wojna duchowa ma swe źródło w konflikcie między wolą boską a szatańską.
 - b. Celem naszej walki jako kościoła jest ujarznienie szatańskiej woli i pokonanie Bożego wroga – Obj 12:11.
4. Szatan przeraźliwie boi się kościoła jako Ciała Chrystusa, zbiorowego wojownika, który walczy z nim i jego królestwem – Pnp 6:10; Ef 6:10–20.
5. Chrystus poślubi tych, którzy przez lata toczyli walkę z Bożym wrogiem – Obj 19:7–9, 11–16.
6. Zwycięzcy, którzy tworzą oblubienicę Chrystusa, toczą walkę przeciwko wszystkim wrogom Boga i pokonują ich, żeby zaprowadzić Jego królestwo – 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21; 11:15; 12:10.

IV. Typ, jaki stanowi Abigail, obrazuje wierzącego, który wychodzi ku Jezusowi poza obóz, znosząc urągania, które On znoślił – Hbr 13:13:

- A. Nasze życie chrześcijańskie ma dwa aspekty – wewnętrzny i zewnętrzny – 6:19–20; 13:13:
 1. Typem aspektu wewnętrznego jest Szulamitka, a zewnętrznego – Abigail – Pnp 6:4, 10; 7:1; Hbr 13:13.
 2. Z jednej strony, znajdujemy się poza zasłoną, w Świętym Świętych; z drugiej, przebywamy poza miastem, obozem, wobec innych – 6:19–20; 13:13.
 - a. W aspekcie wewnętrznym radujemy się zmartwychwstałym Chrystusem, a w aspekcie zewnętrznym za Nim podążamy – 6:19; 13:13.
 - b. Kiedy dotykamy się Pana w wewnętrznej komnacie, w Świętym Świętych, w ukrytym miejscu, jesteśmy niczym Szulamitka – 10:19–20; Pnp 1:4; 4:10; 7:1.
 - c. Kiedy świadczymy dla Pana i dla Niego pracujemy w zewnętrznym codziennym życiu, jesteśmy niczym Abigail, która wędruje z Dawidem po pustyni – 1 Sm 25:40–42.
- B. Codziennie możemy doświadczać tych dwóch aspektów – Hbr 6:19–20; 10:19–20; 13:13:
 1. Przebywamy poza zasłoną jako Szulamitka, żyjąc w Świętym Świętych oraz radując się zmartwychwstałym i otoczonym chwałą Chrystusem, jak również znajdujemy się poza obozem jako Abigail, żyjąc w świecie oraz podążając za uniożonym Jezusem – 6:19–20; 13:13.
 2. Tak jak Szulamitka i Salomon, przebywamy w pałacach z kości słoniowej i mamy społeczność z Panem w aspekcie wewnętrznym, i tak jak Abigail, żyjemy i pracujemy w aspekcie zewnętrznym, podążając za Dawidem na wojnie i w cierpieniu – Ps 45:9; 1 Sm 25:40–42.

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE PIERWSZEJ I DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA

3. Ten, który jest w nas, to zmartwychwstały Chrystus, a Ten, który jest na zewnątrz nas, to Jezus Nazarejczyk – Obj 1:17–18; Mt 2:23.
 4. W aspekcie wewnętrznym radujemy się tym, czym radowała się Szulamitka w ukrytym miejscu, a w aspekcie zewnętrznym prowadzimy publiczne życie codzienne Abigail.
- C. Kiedy wierzący w Chrystusa wychodzi spoza zasłony, wewnętrznej komnaty społeczności, jest w stanie obrać drogę krzyża i podążać za cierpiącym Jezusem – Hbr 6:19; 10:19–20; 13:13:
1. Jedynie ci, którzy wchodzą poza zasłonę, mogą wyjść ku Jezusowi poza obóz i znieść urągania, które On znosił – 6:19; 10:19–20; 13:13.
 2. To zmartwychwstały Chrystus, który jest w nas, prowadzi nas do podążania za cierpiącym Jezusem – w. 13.
 3. Pan Jezus kroczył drogą krzyża i wszedł w zmartwychwstanie, a teraz prowadzi nas, swoją Abigail, byśmy obrali drogę krzyża i podążali za Nim poza obóz, znosząc urągania, które On znosił – w. 13.